

Η ρύπανση και η καταστροφή του περιβάλλοντος

Υπό Δρ Εύστρατου Στοίλη
Κτηνιάτρου-Βιοχημικού

ΒΟΥΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΠΕΝΝΑ
ΣΤΟ ΜΕΛΑΝΙ ΤΗΣ ΜΗΜΗΣ

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

ΤΟΥ ΑΗ-ΓΙΑΝΝΗ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΣΤΗ ΜΥΣΟΠΟΛΗ

Η καταστροφή του δάσους έχει σάν αποτέλεσμα την έξαφάνιση τῶν δάσων καθώς σάν αποτέλεσμα τῆς ρύπανσης καὶ σὲ δριμένες περιπτώσεις τῆς καταστροφής του περιβάλλοντος (έδάφους, δέρα, νεροῦ). Η δρυση θιμηταίων κουτά σὲ κατοικημένες περιοχές, ή διασπορά τῶν έπιδημιών, καὶ τοξικών αποδημήσιων, ή αὔξηση του δριμού τῶν μέσων μεταφορᾶς (αὐτοκινήτων, αεροπλάνων) ἔχουν σὰν συνέπεια τῆς ρύπανσης κυρίων τῶν δάσων περιοχῶν μὲ δυσμενῆ αποτελέσματα στὴν ίνεις τῶν άνθρωπων ποὺ εἶναι υποχρεωμένοι γὰρ ζοῦν μέσα στὸ μολυσμένο αὐτὸν περιβάλλον. Βέβαια δὲν μπορεῖ γὰρ άμφισσησι κανεὶς ἵτη ή βιομηχανική ἐπανάσταση αὔξεσαι σὲ θιμαστὸν ἐπίπεδο τὸν τρόπο ζωῆς τῶν άνθρωπων. Τὰ πρώτογονα π.χ. μέσα παραγγῆς στὸν γεωργικὸν τοιμέα ἀντικαταστάθηκαν ἀπὸ σύγχρονα μηχανήματα ποὺ αὔξησαν κατὰ πολὺ τὰ γεωργικὰ προϊόντα καὶ δελτίωσαν τὴν ποιότητα τους ἔνων ταυτόχρονα καὶ οἰκισμούκινοι διατάραξη τῆς φυσικῆς ισορροπίας. Η μεγάλη χρήση ἑντομοκτόνων, ζηζανιοκτόνων, χημικῶν λιπαρισμάτων κ.λ.π. γιὰ τὴν καταπολέμηση τῶν δασιθειεών τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων καὶ τὴν αὔξηση τῆς παραγγῆς εἶχε σὰν αποτέλεσμα τὴν ρύπανση τοῦ έδάφους, τῶν ποταμῶν, τῶν λιμνῶν, τῶν θαλασσῶν καὶ τὴν ἐξαφάνισην τῆς Αττικῆς, Θεσσαλονίκης κ.λ.π.) ἀντικατεπλέουσαν σήμερα σοφική ρύπανση τῆς άτμοσφαιρᾶς ἀπὸ τὰ καυσάρεια τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ἀερολύματα τῶν διοικητικῶν κέντρων (λεσχανοπέτηταις, μηχανήματα) κ.λ.π. προκαλεῖ ἀνεπαγόρωτες καταστροφὲς στὸν ζωίκους καὶ φυτικὸν δργανισμὸν πολλές μάλιστα φορὲς χωρὶς ἀμεσοοίκουμικὸν δρελούς.

Τὸ πρόδηλημα τῆς ρύπανσης καὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ περιβάλλοντος ἔρχεται νὰ ἀπασχολεῖ καὶ τὴν χώρα μας. Οἱ κάτοικοι τῶν μεγάλων κυρίων δασικῶν κέντρων (λεσχανοπέτηταις, έπιδημηταὶς, θιμηταὶς, ζηζανιοκτόνοι, κ.λ.π.) ἀντικατεπλέουσαν σήμερα σοφική ρύπανση τῆς άτμοσφαιρᾶς ἀπὸ τὰ καυσάρεια τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ἀερολύματα τῶν διοικητικῶν κέντρων (λεσχανοπέτηταις, μηχανήματα) κ.λ.π. Υπόλληστη τὴν ζωή την ποιότητα τους ἔνων ταυτόχρονα καὶ φυτικὸν δργανισμὸν πολλές μάλιστα φορὲς χωρὶς ἀμεσοοίκουμικὸν δρελούς.

Γιὰ τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος ποὺ ζοῦμε ἀπαιτεῖται κινητοποίηση δῶλων μας. Πρέπει γὰρ γίνεται συγείδηση σὲ κάθε πολίτη αὐτῆς τῆς χώρας ὅτι ἡ προστασία τῆς Φύσης ἀποτελεῖ ὑπέρτατο καθήκοντα παγκότειν στὸν έκαστο του καὶ στὴν Κοινωνία.

Μέχρι τώρα ὁ άνθρωπος πιστεύει ὅτι ἀπέραντη καὶ ἀνέκαντη πηγὴ πρώτων μέσων ἀπό τὴν θαλάσσην δύο πολύτιμα μέσα, μεταλλεύματα, γερό, κ.λ.π., πάνω στὴ γῆ συνεχῶς ἔχειται.

Ἐτσι σύγχρονοι έχειναι σειράς Κοινωνίας.

